

بررسی میزان غلظت فلزات سنگین در بافت‌های مختلف ماهی کلیکا و سه خاره دریای خزر

۱ مهدی نجم^۱
 ۲ محمد شکر زاده^۲
 ۳ مهدی فخار^۳
 ۴ مهدی شریف^۴
 ۵ سیده محبوبه حسینی^۵
 ۶ بهمن رحیمی اسبویی^۶
 ۷ فرشیده حبیبی^۷

چکیده

سابقه و هدف: فلزات سنگین در اثر فاضلاب‌های صنعتی، شهری و کشاورزی به وجود می‌آیند. این فلزات معمولاً در مقابل تصفیه شیمیایی مقاوم می‌باشند. این گونه فلزات به راحتی می‌توانند باعث آلودگی زیست محیطی آبزیان به خصوص ماهی‌ها شوند که یکی از مهم‌ترین زنجیره غذایی انسان‌ها محسوب می‌شوند. هدف از این مطالعه، بررسی غلظت فلزات سنگین از جمله سرب، کادمیوم و کروم در ماهی کلیکا و سه خاره ساحل بابلسر واقع در استان مازندران بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی- مقطعی ۵۰ ماهی سه خاره و ۵۰ ماهی کلیکا که توسط تور صیادی در سال ۱۳۹۱ که از مناطق ساحلی بابلسر صید شده بودند، مورد بررسی بیومتری قرار گرفته و سپس نمونه‌ها را به روش هضم بافتی آماده سازی شده توسط دستگاه جذب اتمی مورد سنجش قرار گرفتند. پس از هضم نمونه‌ها با اسید نیتریک ۶۵ درصد، سرب و کادمیوم و کروم آن‌ها با دستگاه جذب اتمی شعله اندازه‌گیری شدند.

یافته‌ها: میانگین غلظت کلی سرب، کروم و کادمیوم در ماهی سه خاره به ترتیب ۰/۱۱۳، ۰/۲۸ و ۰/۰۴۶ و میانگین غلظت کلی سرب، کروم و کادمیوم در ماهی کلیکا به ترتیب ۰/۱۲۶، ۰/۴۲۹ و ۰/۰۹۶ میکروگرم بر گرم وزن خشک نمونه بدست آمد. نتایج این تحقیق نشان داد که اختلاف معنی داری بین تجمع این فلزات در جنس نر و ماده وجود ندارد هم‌چنین نتایج حاصل از تعیین همبستگی نشان داد ارتباط معنی داری بین میزان فلزات سنگین در اندام‌های مختلف ماهی و طول بدن وجود ندارد.

استنتاج: نتایج این بررسی نشان داد که غلظت فلزات سنگین سرب و کروم از استانداردهای گزارش شده توسط سازمان بهداشت جهانی کم‌تر بوده و نگران کننده نمی‌باشد. هر چند میانگین غلظت فلز کادمیوم در هر دو نوع ماهی از حد اکثر مجاز برای مصارف انسانی بالاتر بوده و نیاز به بررسی‌های بیش‌تر دارد. هم‌چنین پیشنهاد می‌شود که از ماهیان کلیکا و سه خاره به عنوان بیواندیکاتور به منظور ارزیابی میزان آلودگی آب نواحی مختلف دریای خزر و حتی رودخانه‌ها استفاده شود.

واژه‌های کلیدی: ماهی سه خاره، کلیکا، فلزات سنگین، بیواندیکاتور

مقدمه

علاوه بر کربوهیدرات‌ها، لیپیدها، اسیدهای آمینه و ویتامین‌ها، برخی از فلزات سنگین نیز برای فعالیت

E-mail: mahdif53@yahoo.com

مولف مسئول: مهدی فخار- ساری: کیلومتر ۱۸ جاده خزر آباد، مجتمع دانشگاهی پامبر اعظم، دانشکده پزشکی

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه انگل شناسی و فارج شناسی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۲. دانشیار، گروه سوسن‌شناسی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۳. دانشیار، مرکز تحقیقات بیولوژی سلوالی و مولکولی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۴. استاد، مرکز تحقیقات توکسیولاسموز، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۵. گروه آمار، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۶. دانشجوی دکتری، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

۷. کارشناس ارشد، پژوهشکده اکولوژی دریای خزر، بخش بهداشت و بیماری‌های آبزیان، فرج آباد ساری، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۹/۳۰ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۲/۲/۲ تاریخ تصویب: ۱۳۹۳/۲/۱۰

به وسیله انسان و مسمومیت‌های ناشی از آن‌ها در ۵۰ سال گذشته آشکارتر شده است و در چند دهه اخیر قوانین و مقررات گوناگونی جهت پیشگیری از اثرات زیان‌بار بهداشتی آن‌ها در جوامع انسانی تدوین شده است^(۷). این آلاینده‌ها می‌توانند به ناقل‌ها و ماکرو مولکول‌های قابل عبور از غشاء متصل و در نتیجه به داخل سلول‌ها راه یابند و اثر خود را برابر جای گذارند^(۸). اثرات این آلاینده‌ها به عواملی از قبیل میزان و مقدار مصرف آن‌ها، شرایط زمینه زیستی مورد اثر، pH، شرایط فیزیکی محیط مانند دما، موضع اثر، سن، جنس و غیره بستگی دارد^(۴). هم‌چنین در سال‌های اخیر ماهیان یکی از بیواندیکاتورهای (Bioindicator) مهم برای سنجش فلزات سنگین در اکوسیستم‌های آبی محسوب می‌شوند^(۹).

کادمیوم یکی از فلزات سنگین می‌باشد که نقش شناخته شده‌ای در انسان ایفاء ننمی‌کند. شناخته شده‌ترین اثرات سمی کادمیوم در انسان بیماری Itai-Itai (بیماری Ouch- Ouch) است که اولین بار به علت مصرف برنج آلوه به این فلز در در کشور ژاپن گزارش شد^(۱۰). اکروم از فلزات مهم ساختاری و متابولیکی بدن انسان می‌باشد. این فلز به صورت آزاد در خون باعث افزایش گونه‌های فعال اکسیژنی از جمله رادیکال‌های آزاد سوپر اکسید، آب اکسیژنه و در نهایت رادیکال آزاد هیدروکسیل می‌گردد، که همگی به پروتئین‌ها، چربی‌ها و اسیدهای نوکلئیک صدمه می‌رسانند^(۱۱). سرب یکی از فلزات سنگین سمی می‌باشد که به پیوندهای عصبی آسیب رسانده (به خصوص در کودکان) و موجب بیماری‌های خونی و مغزی می‌شود. از سرب به عنوان معیاری در ارزیابی آلوه‌گی‌های محیطی استفاده می‌شود^(۱۲).

ماهی کیلکا (Clupeonella cultriventris) یکی از مهم‌ترین انواع ماهی‌های بومی دریای خزر می‌باشد که بیش‌تر در آب‌های عمیق زندگی می‌کند. این ماهی با جثه بسیار کوچک (به طول متوسط ۷ تا ۱۰ سانتی‌متر و

دیگر مانند مس، روی و سرب به مقدار جزیی برای فعالیت آنزیم‌ها ضروری است^(۱). این فلزات به علت داشتن وزن اتمی بالا فلزات سنگین نامیده می‌شوند. فلزات سنگین به عنوان یکی از گروه‌های اصلی آلاینده‌های محیط‌های آبی همیشه در ترکیب طبیعی محیط زیست وجود دارند و در شرایط طبیعی در غلظت‌های پایین یافت می‌شوند، اما در اثر فعالیت‌های انسانی مقادیر قابل توجهی از فلزات سنگین وارد محیط زیست می‌شود^(۲). امروزه رشد صنعتی کارخانه‌ها، نیروگاه‌ها و پالایشگاه‌ها منجر به آلوه‌گی آب‌ها شده است. به همین خاطر باید در رابطه با سیستم‌های آبی، انواع منابع آلوه‌کننده، اثرات آلوه‌گی، روش‌های دفع آلوه‌گی و هم‌چنین روش‌های پیشگیری از آلوه‌گی اطلاع کافی داشته باشیم^(۳). فلزات سنگینی که در اثر منابع صنعتی، شهری و پسماندهای کشاورزی ایاشته می‌شوند، در برابر تجزیه مقاوم هستند و در بدن ماهی، میگو و سایر آبزیان تجمع می‌یابند^(۴).

انسان و حیوانات همیشه در معرض آلوه‌گی با فلزات سنگین می‌باشند. این فلزات با ترکیبات ضروری بدن از قبیل اکسیژن، گوگرد و ازت و با گروه‌هایی از قیل COO، OH، SH و S-S پیوند برقرار می‌کنند. بیش‌تر ترکیبات ضروری بدن از جمله آنزیم‌ها و پروتئین‌ها دارای چنین گروه‌هایی می‌باشند. در نتیجه فلزات سنگین موجب وقفه فعالیت آنزیم‌ها و اختلال در سنتز ترکیبات ضروری بدن می‌شوند^(۵). به طور معمول بعضی از این عناصر، گرچه به مقدار بسیار کم برای انجام فعالیت‌های طبیعی فیزیولوژیک بدن انسان، پستانداران و آبزیان ضروری هستند، اما زمانی که غلظت این عناصر در محیط از حد مجاز فراتر رود و یا به طور مستمر وارد محیط زیست آبزیان شوند، در ارگان‌هایی مانند ماهیچه، کبد و کلیه ذخیره شده و منجر به ڈچار نوعی مسمومیت مزمن می‌شوند و در صورت استمرار، علایم بالینی ویژه این نوع مسمومیت‌ها پدیدار خواهد شد^(۶). مصرف روزافزون آبزیان آلوه به فلزات سنگین،

شامل اندازه‌گیری طول، وزن و جنسیت ماهیان انجام شد. بافت‌های کبد، روده، عضله و پوست ماهی جدا و برای انجام آزمایشات نهایی در دمای ۲۰-درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند.

به منظور انجام آزمایشات یک گرم وزن خشک از هر نمونه داخل لوله‌های مخصوص هضم ریخته شد و سپس ۱۰ میلی‌لیتر اسید نیتریک ۶۵ درصد به آن اضافه گردید؛ سپس نمونه‌ها به مدت یک ساعت در دمای ۴۰ درجه و سه ساعت در دمای ۱۴۰ درجه در دستگاه مخصوص هضم قرار گرفتند. پس از آن نمونه‌ها با کاغذ صاف و اتمن ۴۲ صاف شدند و با آب دیونیزه در بال نژاده‌های ۲۵ میلی‌لیتری به حجم رسیدند و تا زمان اندازه‌گیری در ظروف پلی اتیلنی نگهداری شدند(۱۴). اندازه‌گیری فلزات سرب، کروم و کادمیوم با استفاده از دستگاه جذب اتمی شعله محلول Perkin EL meR 100 Analyst انجام شدند. قبل از اندازه‌گیری فلزات سنگین برای ارزیابی صحت دستگاه جذب اتمی ابتدا از محلول مادر ppm ۱۰۰۰ محلول‌های استانداردی با غلظت‌های ۰/۱، ۰/۵، ۰/۵ و ۱۰ تهیه شد. نتایج حاصل از این پژوهش با استفاده از نرم‌افزار SPSS و آزمون T Test به منظور تعیین وجود یا عدم وجود تفاوت در میانگین گروه‌های مستقل از یکدیگر و آزمون آنالیز واریانس برای مقایسه میانگین‌های متغیر کمی در گروه‌های مستقل از یکدیگر مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. هم‌چنین جهت بررسی ارتباط بین خصوصیات فیزیولوژیکی و جنس گونه‌ها با میزان تجمع فلزات سنگین از آزمون همبستگی استفاده شد.

یافته‌ها

جدول شماره ۱ نتایج مربوط به داده‌های بیومتری نمونه‌ها را نشان می‌دهد. نتایج حاصل از اندازه‌گیری فلزات سنگین کادمیوم، سرب و کروم در بافت‌های کبد، روده، عضله و پوست ماهی سه خاره و کلیکا در جدول شماره ۲ آورده شده است. میانگین غلظت کلی

وزن ۷ تا ۱۰ گرم) سرشار از پروتئین، کلسیم، فسفر، ویتامین A و D می‌باشد. ماهی سه خاره (Gasterosteus aculeatus) یکی از کوچک‌ترین (به طول حداقل ۱۰ سانتی‌متر) ماهیان آب شیرین و شور می‌باشد که بیش‌تر در آب‌های سطحی و مصب رودخانه (مدخل ورودی رودخانه به دریا) زندگی می‌کند. خصوصیت باز این ماهیان وجود دو تا چهار خار در جلوی باله پشتی می‌باشد. این ماهی‌ها جزو ماهیان اگزو فیش (غیر بومی) هستند. این ماهیان را می‌توان در سواحل دریای خزر به وفور مشاهده نمود(۱۳) آلاندنه‌ها از یک طرف باعث کاهش اکسیژن محلول در آب شده و از طرف دیگر به خاطر سمیت خود، اثر مستقیمی روی ماهی‌ها داشته و باعث تلفات آن‌ها می‌شود(۸). در مجموع با توجه به اهمیت مصرف آبزیان در سلامت انسان از یک سو و این که تا کنون میزان غلظت فلزات سنگین در بافت‌های ماهیان مذکور ارزیابی نشده بود مطالعه حاضر با هدف بررسی غلظت فلزات سنگین (سرب، کادمیوم، کروم) در بافت‌های ماهی کلیکا و سه خاره ساحل بابلسر و مقایسه بین میانگین مقادیر این فلزات با استانداردهای موجود طراحی شد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی غلظت فلزات سنگین، نمونه برداری از بافت‌های کبد، روده، عضله و پوست ماهی کلیکا و سه خاره مناطق ساحلی دریای خزر، واقع در شهرستان بابلسر از استان مازندران در سال ۱۳۹۱ صورت گرفت. برای انجام این مطالعه از ۵۰ ماهی سه خاره و ۵۰ ماهی کلیکا استفاده شد. پس از صید، نمونه‌های ماهی به پژوهشکده اکولوژی دریای خزر واقع در ساری منتقل و پس از تایید جنس و گونه آن‌ها توسط این مرکز(۱۴) نمونه‌ها به آزمایشگاه تحقیقات انگل شناسی دانشکده پژوهشی ساری، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، جهت بررسی‌های بیشتر انتقال داده شدند. ابتدا همه نمونه‌ها به وسیله آب مقطر شسته شدند و عملیات بیومتری

بافت پوست وجود دارد و اختلاف آماری آن نسبت به سایر اندام‌ها در ماهی سه خاره معنی‌دار بوده ($p < 0.05$) ولی در ماهی کلیکا معنی‌دار نمی‌باشد. فلز کادمیوم در پوست ماهی کلیکا بیشتر از میزان همین فلز در پوست ماهی سه خاره است ($p < 0.05$). البته برخلاف ماهی سه خاره، میزان فلز کادمیوم در اندام‌های مختلف ماهی کلیکا با یکدیگر تفاوت معنی‌دار داشت ($p < 0.05$). با استفاده از آزمون Friedman مشخص شد که در ماهی سه خاره ارتباط معنی‌داری بین میانگین فلز کادمیوم در اندام‌های مختلف وجود دارد ($p < 0.05$). ولی بین میانگین فلز سرب و کروم در اندام‌های مختلف ارتباط معنی‌داری حاصل نشد. اما در ماهی کلیکا ارتباط معنی‌داری بین میانگین فلز سرب، کروم و کادمیوم در اندام‌های مختلف وجود دارد ($p < 0.05$).

بحث

آلودگی محیط‌های آبی به فلزات سنگین و پتانسیل تجمع زیستی این آلاینده‌ها به عنوان یک خطر جدی از مدت‌ها پیش مورد توجه بوده است. این آلاینده‌ها در بدن آبزیان تجمع می‌یابند و سپس از طریق زنجیره غذایی به بدن انسان منتقل می‌شوند. میزان معنی‌از این فلزات برای فعالیت متابوکیکی بدن ضروری می‌باشد. اما اگر میزان این فلزات بیشتر از حد استاندارد باشد مشکلاتی را برای سیستم‌های بدن ایجاد می‌کند(۱۵). در پژوهش حاضر، با مقایسه میانگین مقادیر فلزات سنگین در نمونه‌های مختلف می‌توان دریافت که غلظت این فلزات در بعضی از نمونه‌ها از حد اکثر مجاز سازمان بهداشت جهانی (WHO) بسیار بیشتر بوده است(۱۶). هم‌چنین مقدار این فلز از استاندارد وزارت کشاورزی، پرورش ماهی و جنگل داری انگلستان (MAFF) و مدیریت سازمان غذا و داروی آمریکا (FDA) نیز بیش تر می‌باشد(۱۷). نتایج حاصل از این مطالعه نشان داده است که میزان فلزات سنگین اندازه‌گیری شده در بافت‌های مختلف ماهی سه خاره و کلیکا از لحاظ

سرب، کروم و کادمیوم در ماهی سه خاره به ترتیب 0.06 ± 0.04 ، 0.028 ± 0.05 و 0.0113 ± 0.011 میکروگرم بر گرم وزن خشک نمونه و میانگین غلظت کلی سرب، کروم و کادمیوم در ماهی کلیکا به ترتیب 0.05 ± 0.007 و 0.04 ± 0.008 و 0.0096 ± 0.004 میکروگرم بر گرم وزن خشک نمونه به دست آمد.

جدول شماره ۱: مشخصات بیومتری نمونه‌های ماهی سه خاره و کلیکای صید شده از سواحل دریای خزر از استان مازندران

نوع ماهی	میانگین وزن	حداکثر وزن	میانگین طول	حداکثر طول
سه خاره	1.16 ± 0.34	6.01 ± 3.28	2.75	1.15
کلیکا	1.26 ± 0.16	1.88 ± 1.22	2.22	0.726 ± 0.716

جدول شماره ۲: میانگین میزان فلزات سنگین در اندام‌های مختلف ماهی کلیکا و سه خاره (میکروگرم بر گرم وزن خشک)

کادمیوم	فلزات سنگین		بافت ماهی
	کروم	سرب	
0.1 ± 0.36	8.91 ± 7.13	5.0 ± 6.1	پوست
0.1 ± 0.49	16.7 ± 20.7	4.0 ± 18.0	کبد
0.1 ± 0.47	55.4 ± 20.9	4.0 ± 12.0	کلیکا عضله
0.0 ± 0.68	73.2 ± 82.2	7.0 ± 15.0	رووده
0.1 ± 2.8	2.7 ± 11.3	8.0 ± 14.0	پوست
0.1 ± 3.6	2.2 ± 13.4	3.0 ± 12.0	کبد
0.1 ± 3.3	6.6 ± 23.5	7.0 ± 12.0	سه خاره عضله
0.1 ± 2.5	53.2 ± 9.0	8.0 ± 10.0	رووده
-	10	-	WHO
0.5	10	0.15	FDA
0.2	20	0.2	UK(MAFF)

نتایج این تحقیق نشان داد که اختلاف معنی‌داری بین تجمع این فلزات در جنس نر و ماده وجود ندارد هم‌چنین نتایج حاصل از تعیین همبستگی نشان داده است که ارتباط معنی‌داری بین میزان فلزات سنگین در اندام‌های مختلف ماهی و طول بدن وجود ندارد. میزان تجمع فلزات سنگین در بافت‌های مختلف ماهی سه خاره و کلیکا در جدول شماره ۲ آورده شده است.

با توجه به داده‌های جدول شماره ۲، در ماهی کلیکا بیشترین میزان فلز سرب در کبد وجود دارد ولی در ماهی سه خاره بیشترین میزان فلز سرب در پوست و کمترین میزان فلز سرب در کبد وجود دارد که این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار است ($p < 0.05$). کمترین میزان فلز کروم در مقایسه با سایر اندام‌ها در

ظرفیتی برای ارگانیسم‌های دریابی بسیار سمی‌تر از کروم سه ظرفیتی است و به راحتی می‌تواند از غشاها سلولی عبور کند. فاکتورهای زیستی و غیر زیستی که سبب افزایش کروم شش ظرفیتی می‌شود، می‌تواند باعث افزایش سمیت این عنصر در آب دریا شود^(۲۳). میانگین وجود فلز سنگین کروم در بافت‌های ماهی کلیکا و سه خاره به ترتیب $5/28$ و $4/29$ میکرو گرم بر گرم وزن بدن بوده است که نسبت به استانداردهای جهانی کمتر می‌باشد و تهدیدی برای سلامت انسان و محیط زیست نمی‌باشد. در مطالعه مشابه در استان گلستان بندهای و همکاران میانگین فلز کروم را در عضله و کبد ماهی کپور $62/9$ و $52/4$ میکرو گرم بر گرم وزن بدن گزارش کردند^(۲۴) که نسبت به مطالعه حاضر از میزان بسیار بیشتری برخوردار بوده است که این را می‌تواند به آلدگی بیشتر سواحل استان گلستان و یا جذب بیشتر فلز کروم توسط ماهی کپور نسبت داد^(۲۵). در تحقیقی که خزایی روی رسوب‌های تالاب انزلی انجام داد، میزان کروم $35/70$ میکرو گرم بر گرم وزن بدن به دست آمد که بسیار بیشتر از غلظت کروم در تحقیق حاضر می‌باشد^(۲۶).

کادمیوم به عنوان فلز سمی دیگر به مقدار زیادی از طریق غذا جذب شده منجر به و اثرات سوء از جمله مشکلات اسکلتی، برونشیت، آمفیزیم، کم خونی و سنگ کلیه را در مصرف کنندگان می‌شود^(۲۷). میانگین وجود فلز کادمیوم در مطالعه حاضر $0/071$ میکرو گرم بر گرم وزن خشک بدن بوده است که این مقدار از حد استانداردهای جهانی بیشتر بوده و از لحاظ بهداشتی بسیار نگران کننده است و نیاز به بررسی و نظارت بیشتری در این زمینه وجود دارد. در مطالعه عریان و همکاران که در خلیج فارس انجام شد میزان فلز کادمیوم در حلوا ماهی $1/65 \pm 0/04$ میلی گرم بر کیلو گرم وزن بدن گزارش شد^(۲۸). در این مطالعه بیشترین میزان فلز کادمیوم در بافت پوست ماهی کلیکا به دست آمد که با اختلاف معنی داری بیشتر از سایر بافت‌ها

آماری اختلاف معنی داری باهم ندارند. سرب از نظر انتشار، گسترده‌ترین عنصر سنگین و سمی در محیط زیست بوده و به میزان زیاد در محیط‌های آبی یافت می‌شود. این فلز سنگین در صورت جذب از طریق غذا برای مصرف کنندگان بسیار سمی می‌باشد^(۱۸، ۱۹). با توجه به نمودار شماره ۱، میانگین فلز سنگین سرب در بدن ماهی سه خاره بیشتر از ماهی کلیکا می‌باشد. که به نظر می‌رسد دلیل آن وفور ماهیان سه خاره در مصب رودخانه‌ها و قرار گرفتن در سطوح بالای آب دریا باشد زیرا آلودگی‌های محیطی و فاضلاب‌های صنعتی و شهری در مناطق مذکور بیشتر است. در ماهی کلیکا بیشترین میزان فلز سرب در کبد وجود دارد ولی در ماهی سه خاره بیشترین میزان فلز سرب در پوست و کمترین آن در کبد وجود دارد که این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار می‌باشد. استفاده از سرب در صنعت پالایش نفت می‌تواند دلیل افزایش این عنصر در منطقه باشد. از دلایل دیگر افزایش این عنصر می‌توان به وجود سرب در بتزین و انتشار آن در هوا پس از احتراق، سرعت رسوب بالای سرب در خاک و رود رسوبات حاوی سرب از طریق رودخانه‌ها به دریای خزر اشاره کرد. عسگری ساری میانگین فلز سرب را در بدن ماهی شورییده بندرعباس $0/077 \pm 0/665$ میکرو گرم در گرم گزارش کردند^(۲۰) که نسبت به نتایج مطالعه حاضر از میزان بالاتری برخوردار بوده است. ایمان پور و همکاران^(۲۱) نیز بین غلظت فلز سرب و وزن بدن اردک ماهی همبستگی متفاوت پیدا نمودند^(۲۱). البته مقدار فلز سرب نسبت به مقادیر استاندارد سازمان بهداشت جهانی و سازمان‌های MAFF و FDA کمتر بود^(۲۲). افزایش میزان سرب در بافت‌های ماهی ممکن است به دلیل افزایش گازهای خروجی از وسایل نقلیه حاوی ترکیبات سرب و ورود گسترده فاضلاب‌های شهری و صنایع شیمیایی به دریا باشد^(۱۲).

کروم عنصری سمی است و سمیت آن به اشکال شیمیایی آن بستگی دارد به طوری که کروم شش

فلزات سنگین و سمی در دریای خزر، کترل میزان مصرف کود و سموم توسط کشاورزان، ارائه دستورالعمل‌ها و آموزش‌های لازم به روستاییان، استفاده از روش‌های بیولوژیکی مبارزه با آفات برای کاهش استفاده سموم زراعی، ایجاد سیستم جمع‌آوری مناسب فاضلاب‌های روستایی و همچنین صنایع و جلوگیری از ورود آن‌ها به دریا و ایجاد سیستم مناسب جمع‌آوری زباله‌های محدوده رودخانه‌ها و روستاهای اطراف آن پیشنهاد می‌شود. در مجموع بر اساس مطالعه حاضر پیشنهاد می‌شود که از ماهیان کلیکا و سه خاره به عنوان بیواندیکاتور(۹) به منظور ارزیابی میزان آلودگی آب نواحی مختلف دریای خزر و حتی مصب رودخانه‌ها استفاده شود زیرا ماهیان مذکور از وفور بالای برخوردار بوده و صید آن‌ها نیز آسان می‌باشد و هم‌چنین از نظر بیولوژی نیز متفاوت (ماهیان کلیکا در آب‌های عمقی و ماهی سه خاره در آب‌های سطحی زندگی می‌کنند) هستند.

سپاسگزاری

ابدین و سیله از کارکنان محترم مرکز تحقیقات شیلات فرج آباد ساری و هم‌چنین گروه سه شناسی دانشگاه علوم پزشکی مازندران به خاطر همکاری ارشمندان قدردانی می‌گردد. این مطالعه، بخشی از پایان نامه کارشناسی ارشد آقای مهدی نجم و طرح تحقیقاتی ۹۱-۱۱۴ دانشگاه علوم پزشکی مازندران می‌باشد، هم‌چنین از معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی مازندران به خاطر حمایت‌های مالی تشکر می‌شود.

References

1. Rohani M. Diagnosis, Prevention, Cure and Poisoning of fishes, department of education and advancement press. Assistance of the growth of Iranian fishery 1995; 1-256 (Persian).
2. Rajaei G, Hassanpour M, Mahdinejad MH. Concentration of heavy metals (Cd, Cr, Zn, and Pb) in water of Gorganrood. J Health Syst 2012; 8(5): 748-756 (Persian).

بوده است ($p < 0.05$). در بررسی ناصری و همکاران میزان جیوه، کادمیوم و سرب در بافت‌های غیر خوراکی بیش تراز بافت‌های خوراکی مثل عضله گزارش شد (۲۰). هم‌چنین در مطالعه دیگر در ترکیه میزان کادمیوم و سرب بافت کبد ماهی Sciaena umbra در بالاتر از عضله گزارش شد (۲۸). بالاتر بودن میزان کادمیوم از برخی استانداردهای موجود می‌تواند به عنوان یک هشدار در نظر گرفته شود. غلظت نسبتاً بالای کادمیوم در نمونه‌ها را می‌توان به یکی از مهم‌ترین منابع آلوده‌کننده تالاب، یعنی پساب‌های کشاورزی نسبت داد در واقع استفاده گسترده از کودهای فسفاته در امر کشاورزی طی سالیان اخیر نقش موثری در افزایش این آلاینده در آب، رسوبات و در نهایت آبزیان این تالاب دارد (۲۹). بنابراین مدیریت مصرف این کودها می‌تواند نقش عمده‌ای در کنترل بار آلودگی وارد شده به آب‌ها داشته باشد. هم‌چنین پایش دوره‌ای آلاینده‌های مختلف در دریاها و رودخانه‌ها می‌تواند گامی مؤثر در جهت آگاهی یافتن از وضعیت محیط زیست باشد. در مقایسه سه فلز مورد بررسی در این مطالعه، فلز کروم با میانگین ۴/۷۸ فراوان ترین فلز بود. بر خلاف نتایج حاصل از مطالعه اخیر، سرتاج و همکاران در بررسی غلظت فلزات در رسوب‌های تالاب سنگین ازلی نشان دادند که فلز روی بیش ترین غلظت را دارد (۳۰).

با توجه به تداوم تخلیه آلاینده‌های سمی به رودخانه‌های متنه‌ی به دریای خزر، پتانسیل زیادی جهت افزایش سریع و تجمعی غلظت فلزات سنگین سمی و رسیدن غلظت آنان به حد بحرانی وجود دارد. بنابراین برای پیشگیری از آلودگی بیش تر ناشی از

3. Nouri & Ferdousi. Environmental chemistry. Islamic Azad University Press 1992(Persian).
4. Castro-Gonzalez MI, Mendez-Armenta M. Heavy metals: Implications associated to fish consumption. Environ Toxicol Pharma 2008; 26(1): 71-263.
5. Rokni N. Principle of the Food health, 3rd ed. Tehran: Tehran University Press 1999; 1-154.
6. Sorensen EMB, editor. Metal Poisoning in Fish. 1st ed. Boca Raton. Florida: CRC Press; 1991. p. 347.
7. Aghazadeh MM. Biotoxins present in aquatic animals and their complications. J Vet Soc Iran 2005; 14: 22-25.
8. Moghadasian MH. Advances in dietary enrichment with n-3 fatty acids. Crit Rev Food Sci Nutr 2008; 48: 402-410.
9. Adams SM. Biological indicators of aquatic ecosystem stress: Bethesda, MD, American Fisheries Society 2002. p. 644.
10. Amodio-Cocieri R, Fiore P. Lead and Cadmium concentration in Liver stock bred in campania, Italy. Bull Environment Contamin Toxicol 1987; 13(3): 460-464.
11. Klassen D, ed. Cassarett and Doulls Toxicology, The basic science of poisons. 5th ed. New York: Mc Grawhill; 2002. p. 715.
12. Patrick L. Lead toxicity, a review of the literature. Part 1: Exposure, evaluation, and treatment. Altern Med Rev 2006; 11(2): 2-22.
13. Coad BW. Freshwater fishes of Iran. A checklist and bibliography. Ichthyology Section. Canadian Museum of Nature. Ottawa, Ontario 1992; Canada: 66.
14. Ebrahimi Sirizi Z, Sakizadeh M, Esmaili Sari A, et al. Survey of Heavy Metal (Cd, Pb, Cu and Zn) Contamination in Muscle tissue of *Esox lucius*n from Anzali International Wetland: Accumulation and Risk Assessment. J Mazandaran Univ Med Sci 2012; 22(87): 57-63 (Persian).
15. Fazeli MS, Abtahi B, Sabbagh Kashani A. Assessing Pb, Ni and Zn accumulation in the tissues of *Liza aurata* in the south Caspian Sea. Iran J Fish Sci 2005; 14(1): 65-78 (Persian).
16. Kirk RS, Swyer R, Egan H. Pearson's composition and analysis of foods. 9th ed. Harlow, UK: Longman Group United Kingdom; 1991.
17. FAO/WHO, ed. Lists of contaminants and their maximum levels in foods. 1st ed. Rome, Italy.
18. Pourang N, Dennis JH, Ghoorchian H. Tissue distribution and redistribution of trace elements in shrimp species with the emphasis on the roles of metallothionein. Ecotoxicology 2004; 13(1):519-533.
19. Oryan S, Tatiana M, Gharibkhani M. The effect of oil pollution on the Heavy metal concentration on *Pampus rgenteuss* 2010; 1(8): 61-68.
20. Askary Sary A, Javahery Baboli M, Mahjob S, Velayatzadeh M. The comparison of heavy metals (Hg, Cd, Pb) in the muscle of *Otolithes ruber* in Abadan and Bandar Abbas Ports, the Persian Gulf. Iranian Scientific Fisheries Journal 2012; 21(3): 99-106 (Persian).
21. Imanpour Namin J, Mohammadi M, Heydari S, Monsef Rad F. Heavy metals Cu, Zn, Cd and Pb in tissue, liver of *Esox lucius* and sediment from the Anzali international lagoon-Iran. Caspian J Env Sci 2011; 9(1): 1-8 (Persian).
22. Duffus JH. Toxicology of metals—science confused by poor use of terminology. Arch Environ Health 2003; 58: 263-265.
23. Movahed A, Dehghan A, Haji Hosseini R, et al. Evaluation of heavy metals in the tissues

- of different species of shrimps collected from coastal waters of Bushehr, Persian Gulf. ISMJ 2013; 16(2): 100-109.
24. Bandani Gh A, Khoshbavar Rostami HA, Yelghi S, et al. Concentration of heavy metals (Cd, Cr, Zn, and Pb) in muscle and liver tissues of common carp (*Cyprinus carpio* L., 1758) from coastal waters of Golestan Province. Iranian Scientific Fisheries Journal 2011; 19(4): 1-10 (Persian).
25. Wichlund A. Metabolism of cadmium and zinc in fish. Ph.D. Thesis. University of Uppsala, Sweden 1990.
26. Khazaei T. The study of accumulation levels of Cd, Cu and Pb in sediment from Estern part of Anzali Wetland [MSc Thesis]. Birjand, Iran: School of Agriculture, University of Birjand 2010; 83-88 (Persian).
27. Khosravi M, Bahramifar N, Ghasempouri M. Survey of Heavy Metals (Cd, Pb, Hg, Zn and Cu) Contamination in Sediment of Three Sites Anzali Wetland. Iran J Health & Environ 2011; 4(2): 223-232 (Persian).
28. Turkmen M, Turkmen A, Tepe Y, Ates A, Gokkus K. Determination of metal contaminations in sea foods from Marmara, Aegean and Mediterranean Seas: Twelve fish species. Journal of Food Chemistry 2009; 108(4): 794-800.
29. Rahimi E, Raeisi M. Determination of lead and cadmium residual in meat of fishes caught from Choghakhor Lagoon in Chaharmahal and Bakhtiari Province. Iranian J Vet Res 2009; 44(21): 79-83 (Persian).
30. Sartaj M, Fatollahi Dehkordi F, Filizadeh Y. The survey of heavy metals accumulation (Cr, Ni, Cu, Cd, Zn and Pb) in sediments of Anzali Wetland. Iranian J Natu Resour 2005; 58(3): 623-34 (Persian).

ORIGINAL ARTICLE

Concentration of Heavy Metals (Cd, Cr and Pb) in the Tissues of *Clupeonella Cultriventris* and *Gasterosteus Aculeatus* from Babolsar Coastal Waters of Mazandaran Province, Caspian Sea

Mehdi Najm¹,
Mohammad Shokrzadeh²,
Mahdi Fakhar³,
Mehdi Sharif⁴,
Seyedeh Mahbobe Hosseini⁵
Bahman Rahimi-Esboei⁶,
Farshideh Habibi⁷

¹ Msc Student in Parasitology, Department of Parasitology and Mycology, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Associate Professor, Department of Toxicology, Faculty of Pharmacy, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³ Associate Professor, Molecular and Cell Biology Research Center, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁴ Professor, Toxoplasmosis Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁵ MSc, Department of Biostatistics, School of Pharmacy, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁶ PhD Student, Department of Parasitology, School of Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

⁷ Msc, Caspian Sea Ecology Research Center, Health and Aquatics Diseases, Sari, Iran

(Received December 21, 2013 ; Accepted April 30, 2014)

Abstract

Background and purpose: Heavy metals are released to the environment as a result of industrial, urban and agricultural sewages. They are usually resistant to chemical dissociation. They can easily contaminate aquatic animals especially fishes which are amongst the food chains of human. This study evaluated the concentration of heavy metals in the tissues of different types of *Clupeonella cultriventris* and *Gasterosteus aculeatus* in the waters of Caspian Sea in Mazandaran Province.

Material and Methods: This cross-sectional descriptive study was performed on 50 *Clupeonella cultriventris* and 50 *Gasterosteus aculeatus* obtained from Mazandaran coastal by multi mesh gill nets in 2012. The samples were digested by concentrated 65% nitric acid, and were analyzed for Pb in a graphite furnace atomic absorption spectrophotometer and for Cd and Cr in a flame atomic absorption spectrophotometer.

Results: Mean concentration of Pb, Cr and Cd in *Gasterosteus aculeatus* was 0.113, 5.28 and 0.046 and mean concentrations of Pb, Cr and Cd in *Clupeonella cultriventris* were 0.126, 4.29 and 0.096 ($\mu\text{g/g}$ dry weight), respectively. The results showed no significant correlation between the concentrations of these metals and length of fish and different tissues of the fish.

Conclusion: We found the concentration of heavy metals including Pb and Cr in both types of the fishes less than the amounts reported by WHO, so they do not bare considerable health risk. However, the concentration of Cd is more than the recommended consumption limit for human which could lead to many diseases. We believe that these fishes could be used as a bioindicator for assessing the pollution load of sea water and rivers.

Keywords: *Clupeonella cultriventris*, *Gasterosteus aculeatus*, heavy metals, bioindicator, Caspian Sea

J Mazandaran Univ Med Sci 2014; 24(113): 185-192 (Persian).